

enlighet med reglementet inte aktiverats i balansräkningen, utan har i resultaträkningen helt avskrivits allteftersom det uppstått kostnader för dem. Finlands Bank äger bankfastigheter i Helsingfors och de städer där bankens avdelningskontor är belägna. I Vanda stad är den industrifastighet där Finlands Banks sedeltryckeri finns i bankens ägo. Om sedeltryckeriet publiceras en separat verksamhetsberättelse. Dessutom är banken delägare i bl. a. Industrialiseringsfonden Ab och en del industriföretag. Också Fonden för Finlands självständighets jubileumsår 1967 (SIT-RA) ägs av Finlands Bank. Finlands Bank avstod från hela sitt aktieinnehav i Mortgage Bank of Finland Ltd och Tervakoski Oy genom att sälja

Poster utanför balansräkningen mk

	31.12.1985	31.12.1986
Garantier	328 825 703,40	242 646 901,91
Terminskontrakt		
Terminsköpskontrakt	9 097 300 000,00	282 810 000,00
Terminsförsäljningskontrakt	—	250 550 000,—
Aktier och andelar (nominellt värde)		
Industriaktier	147 814 380,—	95 566 580,—
Aktier i specialkreditinstitut	54 002 000,—	26 742 000,—
Bostadsaktier	1 189 455,24	1 127 425,24
Fastighetsaktier	2 349 760,—	2 349 760,—
Övriga aktier och andelar	12 906 651,—	12 801 216,09
Summa	218 262 246,24	138 586 981,33

Sedelutgivningsbalansen

Den ordinarie sedeltäckningen, till vilken hänförs guldreserven och bankens ostridiga fordringar på utlandet, minskade 1986 med 8 439 Mmk till 14 617 Mmk. Den supplementära sedeltäckningen, vilken består av växlar som kan godkännas som täckning, kvarstod vid sin övre

gräns 1 500 Mmk. Hela sedelutgivningsrätten sjönk sålunda med 8 439 Mmk till 16 117 Mmk.

Sedelutgivningen, dvs. den utelöpande sedelstocken och de av bankens förbindelser som skall betalas vid anfordran, steg med sammanlagt 12 Mmk. Sedelutgivningsreserven reducerades alltså med 8 451 Mmk till 8 122 Mmk.

Totalbeloppet av de garantier banken beviljat var vid slutet av året 243 Mmk eller 86 Mmk mindre än ett år tidigare. Terminsköpskontrakten, samtliga i konvertibel valuta, minskade med 8 814 Mmk till 283 Mmk. Terminsförsäljningskontrakten i konvertibel valuta uppgick till 251 Mmk; året innan hade sådana inte funnits.

Sedelutgivningsbalansen Mmk

	31.12.1985	31.12.1986	Förändring
<i>Sedelutgivningsrätt</i>			
Ordinarie täckning	23 056	14 617	—8 439
Supplementär täckning	1 500	1 500	—
Summa	24 556	16 117	—8 439
<i>Sedelutgivning</i>			
Utelöpande sedlar	7 304	7 856	+ 552
Förbindelser betalbara vid anfordran	679	139	— 540
Summa	7 983	7 995	+ 12
<i>Sedelutgivningsreserv</i>	16 573	8 122	—8 451

Resultaträkningen

Resultaträkningsschemat har 1986 ändrats så att kursdifferenserna har upptagits som en separat huvudpost och en ny mellansumma "resultat före kursdifferenser och reserveringar" har tagits i bruk.

Enligt resultaträkningen minskade bankens ränteintäkter med 444 Mmk till 2 529 Mmk.

Räntorna på inhemska fordringar steg med 108 Mmk till 1 579 Mmk. Ränteintäkterna från dagslån uppgick till 960 Mmk och från specialkreditarrangemang till 372 Mmk. Räntorna på utländska fordringar sjönk med 552 Mmk till 950 Mmk närmast på grund av nedgången i valutareserven.

Finlands Banks räntekostnader gick ned med 1 095 Mmk till 1 516 Mmk. Räntorna på inhems-

Resultaträkning mk

	1.1—31.12.1985	1.1—31.12.1986
<i>Ränteintäkter</i>		
Räntor på inhemska fordringar	1 470 627 514,54	1 578 646 489,22
Räntor på utländska fordringar	1 502 281 032,66 + 2 972 908 547,20	949 953 966,07 + 2 528 600 455,29
<i>Räntekostnader</i>		
Räntor på inhemska skulder	2 610 117 169,—	1 514 747 649,51
Räntor på och reserveringsprovisioner för utländska skulder ...	529 417,67 — 2 610 646 586,67	1 396 031,65 — 1 516 143 681,16
<i>Räntebidrag</i>	+ 362 261 960,53	+ 1 012 456 774,13
<i>Övriga intäkter</i>		
Provisioner	2 161 710,87	1 413 321,92
Övriga intäkter	105 678 422,05 + 107 840 132,92	332 122 717,03 + 333 536 038,95
<i>Övriga kostnader</i>		
Löner	97 516 419,29	103 614 712,56
Sociala kostnader	39 437 739,46	43 497 863,41
Sedelutgivning	33 597 037,01	34 845 200,60
Avskrivningar	69 618 975,13	49 580 340,96
Övriga kostnader	48 181 183,78 — 288 351 354,67	56 812 609,16 — 288 350 726,69
<i>Resultat före kursdifferenser och reserveringar</i>	+ 181 750 738,78	+ 1 057 642 086,39
<i>Kursdifferenser</i>	— 461 340 541,69	— 1 013 478 958,59
<i>Förändring av reserveringar</i>	—	—
<i>Räkenskapsåret</i> vinst(+) / förlust(—)	— 279 589 802,91	+ 44 163 127,80

ka skulder föll också med 1 095 Mmk, vilket främst kunde tillskrivas den betydande minskningen i terminsköpskontrakten och dagsdepositionerna. Räntorna på kassareservdepositionerna uppgick till 744 Mmk och på dagsdepositionerna till 141 Mmk. Beloppet av räntorna på och reserveringsprovisionerna för utländska skulder var liksom året innan obetydligt eller drygt 1 Mmk.

Räntebidraget, dvs. skillnaden mellan ränterintäkter och räntekostnader, ökade med 650 Mmk till 1 012 Mmk.

Övriga intäkter växte med 226 Mmk till 334 Mmk framför allt till följd av aktieförsäljning. Störst bland de sålda posterna var aktierna i Tervakoski Oy och Mortgage Bank of Finland Ltd. Övriga kostnader exkl. kursdifferenser var oförändrade eller 288 Mmk. Lönerna och de sociala kostnaderna steg med 10 Mmk, kostnaderna för sedeltillverkningen med 1 Mmk och

de ospecificerade kostnaderna med 9 Mmk. Avskrivningar gjordes till ett belopp av 50 Mmk eller 20 Mmk mindre än föregående år.

Resultatet före kursdifferenser och reserveringar uppgick till 1 058 Mmk eller 876 Mmk mera än ett år tidigare.

Kursdifferenserna gav kostnader på 1 013 Mmk netto, vilket var mer än två gånger så mycket som året förut. Kursdifferenserna omfattar agiovinster, förändringar i fordringar och skulder på grund av valutakurserna och förändringar i terminskontraktens värde. Orsak till kostnadsökningen var framför allt dollarvärdets fall. Reserveringarna ändrades inte i bokslutet.

Finlands Banks vinst för räkenskapsåret 1986 utgjorde 44 Mmk. Året innan hade resultatet blivit en förlust på 280 Mmk. Vinsten har i den ingående balansen för 1987 i sin helhet överförs till reservfonden i enlighet med mom. 3 av § 30 i bankens reglemente.

Ärenden handlagda av bankfullmäktige

Revisionen

De revisorer som utsetts vid 1985 års riksdag, magister i samhällsvetenskaper Peter Muurman, ekonom Matti Vesterinen, diplomingenjör Pentti Mäki-Hakola, stadsrevisor Kalevi Mattila och agrolög Håkan Malm, verkställde den 10—14 mars 1986 revisionen av bankens räkenskaper för 1985. I enlighet med revisorernas utlåtande beviljade bankfullmäktige direktionen ansvarsfrihet för bankens förvaltning under 1985.

Granskningen av lånerörelsen och valutahandeln

Bankfullmäktige har under verksamhetsåret i enlighet med sin instruktion granskat bankens lånerörelse och övriga placeringar samt valutahandeln vid följande tidpunkter: den 4 februari, den 29 april, den 17 juni, den 3 september, den 21 oktober och den 16 december.

Inventeringen och inspektionen av avdelningskontoren

Bankfullmäktige har i enlighet med § 6 i sin instruktion verkställt inventering av huvudkontorets kassor, kassavalv, lånehandlingar, säkerheter, panter och depositioner. Inventeringen gav inte anledning till anmärkning.

Bankfullmäktige har övervakat att avdelningskontorens handkassor och kassavalv en gång i månaden och växlar, skuldsedlar och panter minst tre gånger under året har inventerats av kontorens kontrollanter.

Vid samtliga avdelningskontor har verkställts inspektion enligt § 2 i bankens instruktion.

Fonden för Finlands självständighets jubileumsår 1967 (SITRA)

Bankfullmäktige har godkänt 1985 års räkenskaper för SITRA och tillställt riksdagens bankutskott kopior av verksamhetsberättelsen och bokslutet.

Verksamhetsberättelse om E. J. Längmans fonder

Vid sitt möte den 21 oktober noterade bankfullmäktige att Finska Kulturfondens verksamhetsberättelse om E. J. Längmans fonder 1985 hade tillställts bankfullmäktige.

Ändringar av grundräntan

Vid ett möte den 21 februari föredrogs för bankfullmäktige en skrivelse av direktionen av den 20 februari. Skrivelsen hade följande lydelse:

"Konjunkturutsikterna har snabbt försvagats. Samtidigt bidrar nedgången i utrikeshandelspriserna till att dämpa inflationen mera än väntat. En sänkning av grundräntan skulle för sin del också minska kostnadstrycket. Dessa faktorer motiverar en sänkning av grundräntan.

Underskottet i bytesbalansen har under de senaste månaderna kännbart vuxit. Också om underskottet i relation till nationalprodukten än så länge inte är alltför stort, kommer det sannolikt att tillta även i fortsättningen och då avsevärt minska det ekonomisk-politiska spelrummet. Årets budget baserar sig på en snabbare inflation och en större ekonomisk realltillväxt än vad som nu är att vänta och är därför betydligt expansivare än avsett framför allt beträffande konsumtionen. Samtidigt ökar budgetunderskottet. Kostnadsutvecklingen i Finland har hela tiden varit snabbare än i konkurrentländerna. Det är också en helt öppen fråga, om vårens inkomstuppgörelser kan anpassas till den förändrade ramen. Dessa faktorer begränsar nu och delvis även i fortsättningen möjligheterna till en sänkning av räntenivån.

I detta läge föreslår Finlands Banks direktion att grundräntan sänks med 1/2 procentenhet till 8 % räknat från början av mars 1986.

Direktionen skulle förutsätta att räntorna på bankernas gamla krediter också sjunker med 1/2 procentenhet. Räntorna på skattefria depositioner skulle få sänkas med högst 1/2 procentenhet.

På grundvalen av det ovan nämnda föreslår direktionen att bankfullmäktige med stöd av punkt 1 i mom. 1 av § 17 i reglementet för Finlands Bank skall besluta att

Finlands Banks grundränta sänks från 8 1/2 till 8 % per år och att räntegränserna för bankens inhemska krediter fastställs till grundräntan ± 2 1/2 procentenheter. Detta beslut träder i kraft den 1 mars 1986."

Bankfullmäktige godkände direktionens förslag vid samma möte.

I en skrivelse av den 15 maj föreslog direktionen ånyo en sänkning av grundräntan. Skrивelsen hade följande lydelse:

"Det ekonomiska läget i Finland håller på att försvåras, även om problemens omfattning ännu inte helt kan uppskattas. Nedgången i oljepriset kan snabbt leda till en kännbar nedskärning av östexporten. Däremot bidrar oljeprisutvecklingen till att stärka den ekonomiska tillväxten i Väst-europa, och de positiva effekterna härav börjar sannolikt ge sig till känna i Finland redan mot slutet av året.

De indexvillkor och den förtjänstutvecklingsgaranti som ingår i vårens inkomstuppgörelser ökar ytterligare betydelsen av inflationsdämpningen som den ekonomiska politikens främsta mål. Om prisstegringen accelererar, leder bindningarna lätt till en snabbare inflation. Det allsvagare ekonomiska läget innebär i och för sig att kostnads- och prisglidningarna avtar. Uppbromsningen av inflationen måste säkras med penningpolitiska medel.

Den konsumtionsfrämjande finanspolitiken håller tillsammans med inkomstuppgörelserna på att kraftigt höja den privata konsumtionen. För att skapa utrymme också för investeringar är det nödvändigt att inom den ekonomiska politiken se till att möjligheterna till sparande bevaras. Detta bidrar till en jämn utveckling av bytesbalansen.

Inom centralbankspolitiken har valutareservens utveckling blivit det dominerande problemet på kort sikt. Valutareserven krympte redan i början av året med en sådan fart att den kritiska nivån, om detta fått fortsätta, skulle ha nåtts senast i höst. Norges devalvering utlöste en spekulationsvåg som krävde en omedelbar höjning av dagsräntorna. Det är absolut nödvändigt att få nedgången i valutareserven att upphöra. Man måste därför bereda sig på ytterligare höjningar av dagsräntorna.

I denna situation är penningpolitikens och hela centralbankspolitiken spelrum litet. Direktionen har planerat en åtgärdshelhet, som syftar till att i så hög grad som möjligt underlätta den ekonomiska strukturens förestående anpassning till de förändrade förhållandena utan att grundlinjen att bromsa inflationen och att bevara markens externa värde stabilt äventyras.

Den viktigaste av dessa åtgärder är sänkningen av grundräntan med en procentenhet från 8 till 7 % räknat från den 19 maj 1986. För att minska företagens och hushållens räntekostnader förutsätts bankerna sänka räntorna på alla gamla krediter likaså med en procentenhet. Undantag kan endast sådana krediter utgöra i vilkas skötsel det förekommit avsevärda störningar samt sådana krediter, fränsett bostadskrediter, vilkas räntor av särskilda skäl varit exceptionellt låga.

Beträffande inlåningsräntorna har Finlands Bank förhandlat med bankernas delegation om ett beslut, enligt vilket räntorna på skattefria depositioner sänks med högst 1 procentenhet räknat från den 19 maj, dock så att räntan på 12 och 24 månaders tidsbundna depositioner sänks med högst 3/4 procentenheter. Dessutom förutsätter Finlands Bank att bankerna före den 1 oktober utreder möjligheterna att justera villkoren för de olika kontona, så att räntan på jämförelsevis permanenta sparmedel i förhållande till räntan på bruksmedel skulle vara högre än för närvarande.

Den övre gränsen för bankernas medelränta på utlåningen höjs med 0.25 procentenheter i förhållande till grundräntan, vilket innebär att den till följd av sänkningen av grundräntan sjunker med 0.75 procentenheter räknat från den 19 maj. Samtidigt utökas räntemarginalen för de banker som i huvudsak utnyttjar marknads-pengar från 0.5 till 1.0 %. Avsikten är att räntorna på nya krediter relativt fritt skall reagera på förändringar i penningmarknadsläget. Åtgärderna är viktiga med tanke på hanteringen av balansproblemen.

På grundvalen av det ovan nämnda föreslår direktionen att bankfullmäktige med stöd av punkt 1 i mom. 1 av § 17 i reglementet för Finlands Bank skall besluta att

Finlands Banks grundränta sänks från 8 till 7 % per år och att räntegränserna för bankens inhemska krediter fastställs till grundräntan ± 2 1/2 procentenheter. Detta beslut träder i kraft den 19 maj 1986."

Bankfullmäktige godkände direktionens förslag vid sitt möte den 15 maj.

Dagsräntorna

Vid mötet den 15 maj, då bankfullmäktige godkände direktionens förslag om en sänkning av Finlands Banks grundränta från 8 till 7 % per år, föredrogs också för bankfullmäktige en skrivelse av direktionen som gällde dagsräntorna. Skrivelsen hade följande lydelse:

"Bankfullmäktige har genom sitt beslut av 26.11.1980 fastställt dagsräntans övre gräns till grundräntan plus 15 procentenheter. Om grundräntan nu sänks till 7 %, skulle den övre gränsen för dagsräntan utgöra 22 %.

För att öka möjligheterna att hantera valutasi-tuationen borde dagsräntornas övre gräns tempo-rärt höjas till 30 %. Ett sådant stöd av bankfull-mäktige för den bedrivna valutakurspolitiken skulle för sin del stärka den valda linjens trovär-dighet. Självfallet skulle en sådan räntenivå kunna tillämpas endast under en kort tid i en akut krissituation.

På anförda grunder föreslår direktionen med stöd av mom. 2 av § 13, punkt 7 i mom. 1 av § 17 och punkt 1 i mom. 1 av § 17 i reglementet för Finlands Bank

att Finlands Bank avvika från bankfullmäktiges beslut av 26.11.1980 under tiden 16.5—15.6.1986 för dagsdepositioner skulle få betala och på dagslån debitera högst 30 % i ränta."

Bankfullmäktige godkände direktionens förslag vid samma möte.

Vid ett möte den 31 juli föredrogs för bankfullmäktige en skrivelse av direktionen av följande lydelse:

"Från början av 1981 har direktionen enligt bankfullmäktiges beslut av 26.11.1980 på dagslån kunnat debitera en ränta högst 15 procentenheter högre än grundräntan. För depositioner på dagslånekonton har likaså högst motsvarande ränta kunnat krediteras.

För att bibehålla markens externa värde oförändrat och för att trygga en tillräcklig valutareserv har banken för avsikt att övergå till en flexibla dagsräntepolitik än tidigare. Samtidigt slopar bankens regleringen av medelräntan på bankernas utlåning så att förändringar i dagsräntan omedelbart skall kunna avspeglas i räntorna på nya krediter. För att bekämpa en kraftig valutaspekulation kan det emellertid temporärt

krävas en sådan höjning av dagsräntan som direktionen för närvarande inte har fullmakter till.

På grundvalen av det ovan nämnda föreslår direktionen att bankfullmäktige med stöd av punkt 1 i mom. 1 av § 17, mom. 2 av § 13 och punkt 7 i mom. 1 av § 17 i reglementet för Finlands Bank skall besluta att

Finlands Banks direktion avvika från bankfullmäktiges beslut av 26.11.1980 från den 1 augusti 1986 kan tillämpa en sådan dagslåne- och dagsdepositionsränta som tryggande av en tillräcklig valutareserv inom gränserna för valutaindex-talets nuvarande variationsområde vid varje tidpunkt förutsätter. Undantagsfullmakterna är i kraft till bankfullmäktiges nästa möte."

Bankfullmäktige godkände direktionens förslag vid samma möte så att bankfullmäktige vid sitt nästa möte på direktionens förslag skulle kunna besluta om en förlängning eller en ändring av fullmakterna.

I en skrivelse till bankfullmäktige av den 2 september meddelade direktionen följande:

"Bankfullmäktige beviljade genom sitt beslut av den 31 juli 1986 Finlands Banks direktion temporära undantagsfullmakter att tillämpa sådana dagslåne- och dagsdepositionsräntor som tryggande av en tillräcklig valutareserv inom gränserna för valutaindex-talets nuvarande variationsområde vid varje tidpunkt förutsätter. Fullmakterna skulle gälla till bankfullmäktiges nästa möte.

Finlands Bank utnyttjade dessa fullmakter för att hejda det valutautflöde som devalveringsspekulationen i början av augusti gav upphov till. Dagslåneräntan låg på 40 % och dagsdepositionsräntan på 39 % då de var som högst. Sedan utvecklingen av valutareserven stabiliserats har dagslåneräntan nu kunnat sänkas till 17 % och dagsdepositionsräntan till 16 %.

Även om läget på valutamarknaden sedan mitten av augusti varit lugnt, måste man räkna med att störningar kan inträffa på nytt. Tryggheten av valutareserven kan därför också framdeles kräva en sådan höjning av dagsräntan som direktionen enligt bankfullmäktiges beslut av 26.11.1980 inte har fullmakter till.

Av denna anledning föreslår direktionen att bankfullmäktige med stöd av punkt 1 i mom. 1 av § 17, mom. 2 av § 13 och punkt 7 i mom. 1 av § 17 i reglementet för Finlands Bank skall besluta att

Finlands Banks direktion avvikande från bankfullmäktiges beslut av 26.11.1980 fortfarande kan tillämpa sådana dagslåne- och dagsdepositionsräntor som tryggande av en tillräcklig valutareserv inom gränserna för valutaindextalets nuvarande variationsområde vid varje tidpunkt förutsätter. Undantagsfullmakterna är i kraft till bankfullmäktiges nästa möte."

Bankfullmäktige godkände direktionens förslag vid sitt möte den 3 september.

Bankfullmäktige höll sitt nästa möte den 21 oktober. Undantagsfullmakterna löpte därvid ut och direktionen föreslog inte att de skulle förlängas.

Utvidgad tillämpning av dagsräntorna

Vid ett möte den 25 november föredrogs för bankfullmäktige en skrivelse av direktionen av följande lydelse:

"Från början av 1981 har direktionen enligt bankfullmäktiges beslut av 26.11.1980 på dagslån kunnat debitera en ränta, som är högst 15 procentenheter högre än grundräntan. Likaså har för dagsdepositioner högst motsvarande ränta kunnat krediteras.

För att förbättra penningpolitikens effektivitet och inriktning har direktionen för avsikt att inom centralbanksfinansieringen stegvis övergå till längre maturiteter än en dag. Till en början skulle de nya maturiteterna tillämpas på tidsbundna krediter till bankerna, men senare ev. också på motsvarande depositioner och på marknadsoperationer med bankernas placeringscertifikat eller andra marknadsinstrument. Då bruket av längre maturiteter än en dag i det första skedet skulle ske i experimentsyfte, skulle deras maximilängd begränsas till 6 månader och giltighetstiden för deras maximiräntor till utgången av 1987.

På grundvalen av det ovan nämnda föreslår direktionen att bankfullmäktige med stöd av punkt 1 i mom. 1 av § 17, mom. 2 av § 13 och punkt 7 i mom. 1 av § 17 i reglementet för Finlands Bank skall besluta att

Finlands Banks direktion från början av december 1986 till slutet av december 1987 på dagslån samt på tidsbundna krediter på högst 6 månader och på placeringscertifikat kan debitera en ränta, som är högst 15 procentenheter högre än

grundräntan men minst grundräntan. För dagsdepositioner samt för tidsbundna depositioner på högst 6 månader och för placeringscertifikat kan direktionen betala höger motsvarande ränta."

Bankfullmäktige godkände direktionens förslag vid samma möte.

Ändring av instruktionen för Finlands Bank

I en skrivelse till bankfullmäktige av den 24 januari konstaterade direktionen att § 7 i instruktionen för Finlands Bank sådan denna lydte ändrad genom bankfullmäktiges beslut (315/74) av 18.4.1974 innehöll gällande bestämmelser om av vem i Finlands Bank — vid såväl huvudkontoret som avdelningskontoren — bankens betalningsmedel, ädelmetaller, värdepapper, skuldsedlar osv. vårdas. Direktionen föreslog att ordalydelsen av § 7 i instruktionen skulle preciseras enligt de organisatoriska och funktionella förändringar som företagits i vården av valv. Dessutom föreslogs att § 7 i instruktionen skulle preciseras även så, att direktionen skulle ha rätt att utfärda sådana bestämmelser om vården av valv mm. som den anser nödvändiga.

Bankfullmäktige godkände direktionens förslag vid sitt möte den 4 februari och beslöt med stöd av § 38 i reglementet för Finlands Bank att ge momenten 2, 4 och 5 i § 7 av instruktionen för Finlands Bank följande ändrade lydelse:

7 §

Övriga betalningsmedel samt ädelmetaller vårdas vid huvudkontoret av överkassören eller byråchefen och vid avdelningskontoren av kassören. De förvaras i brandfria, med två olika lås stängda valv, till vilka, liksom till de i valven befintliga kassaskåpen, nycklarna omhänderhavas vid huvudkontoret den ena av en direktionsmedlem eller en av direktionens utsedd befattningshavare och den andra av överkassören eller byråchefen samt vid avdelningskontoren den ena av kontorsföreståndaren eller en av direktionen utsedd befattningshavare och den andra av kassören.

I bankens ägo befintliga skuldsedlar, värdepapper, panter och andra säkerhetshandlingar samt slutna och öppna depo-

sitioner vårdas vid huvudkontoret av chefen för finansieringsavdelningen och vid avdelningskontoren av kontorsföreståndaren. De förvaras i brandfria, med två olika lås stängda valv, vilkas nycklar omhänderhavas vid huvudkontoret den ena av en av direktionen utsedd befattningshavare och den andra av ovan nämnda avdelningschef, byråchef eller kamrerare samt vid avdelningskontoren den ena av kontorsföreståndaren eller en av direktionen utsedd befattningshavare och den andra av kassören.

Närmare bestämmelser utfärdas vid behov av direktionen.

Beskrivning av 1000, 100 och 50 marks sedlarna av 1986 års typ

I ett brev till bankfullmäktige av den 14 oktober påpekade direktionen att bankfullmäktige vid sina möten den 28 februari och den 4 maj på direktionens förslag hade fattat beslut om tillverkningen av nya 1000, 100 och 50 marks sedlar och godkänt modellerna för dessa.

Direktionen hade till sitt brev fogat de slutliga modellerna för 1000, 100 och 50 marks sedlarna och föreslog att bankfullmäktige med stöd av § 5 i myntlagen och punkt 4 i mom. 1 av § 17 i reglementet för Finlands Bank skulle besluta att fastställa beskrivningen av Finlands Banks 1000, 100 och 50 marks sedlar av 1986 års typ enligt de bifogade slutliga modellerna och ålägga direktionen att låta publicera beskrivningen i Finlands författningssamling.

Bankfullmäktige godkände direktionens förslag vid sitt möte den 21 oktober.

Tjänste- och befattningshavarnas avlöning

Den 16 mars 1986 ingicks statens tjänstekollektivavtal för perioden 1.3.1986—29.2.1988. TOC:s Tjänstemannaorganisationer, TOC-T r.f., som hade befunnit sig i strejk och blivit utanför avtalet, anslöt sig till avtalet den 20 maj 1986.

Bankfullmäktige fastställde den 29 april PES-avtalet för perioden 1.3.1986—29.2.1988, vilket direktionens representanter undertecknade tillsammans med Finlands Banks personalorganisation den 6 maj 1986. Avtalet baserade sig på statens tjänstekollektivavtal till de delar som gällde avlöning.

Enligt avtalet skulle lönerna justeras på följande sätt:

— 1.3.1986 enligt de bifogade tabellerna, varvid kostnadseffekten skulle bli 2.2 %,

— 1.3.1987 med 2.5 %. De exakta höjningarna i mark skulle framgå av senare tabeller.

Dessutom reserverades en regleringsmarginal på 2 % för en revidering av avlöningssystemet senast den 1 januari 1988 på ett sätt som personalföreningarna och banken gemensamt skulle komma överens om.

Därtill skulle regleringsmarginaler enligt grunderna i statens avtal erläggas 1.3.1987 och under den andra avtalsperioden. Eventuell tillämpning av lönejusteringsindex skulle ske under avtalsperioden på det sätt som avtalats i statens tjänstekollektivavtal.

Bankfullmäktige konstaterade samtidigt att avlöningen av högre förmän enligt ett beslut av 15.1.1981 skulle justeras på samma grunder. Bankfullmäktige beslöt också att lönerna för direktionen skulle justeras på motsvarande sätt.

Försäljning av fastighet

Vid sitt möte den 3 september berättigade bankfullmäktige direktionen att sälja lägenheten Jäkälä RNr 62 i Kolari by i Kolari kommun till Skogsforskningsinstitutet. Lägenheten hade kommit i Finlands Banks ägo 1966 i samband med att Skogsforskningsinstitutet arrenderade ut jord åt Finlands Bank i Saariselkä i Enare kommun, där en fjällstuga skulle uppföras för personalens rekreationsändamål.

Bebyggande av tomterna vid Snellmansgatan 19—23 (Helsingfors)

Vid sitt möte den 15 maj beslöt bankfullmäktige på direktionens förslag att ge sitt tillstånd till — att Finlands Bank skulle låta bygga bostads- och affärshus i 5—7 våningar på tomterna nr 3, 6 och 8 vid Snellmansgatan i Kronohagen i Helsingfors. Byggnaderna skulle uppföras enligt Arkkitehtitoimisto Heikki Elomaa & Co:s planer och på grundvalen av en tävling om entreprenad-ansbud. Byggnadsarbetena skulle inledas i maj 1986, och byggnaderna skulle enligt tidsschemat stå färdiga sommaren 1988.

— att byggnadsprojektet skulle genomföras enligt den promemoria om projektets administration "Snellmaninkatu 19—21:n rakentaminen, hallinnointijärjestelmä" som bifogats förslaget.

— att Finlands Bank under byggnadstiden skulle grunda ett bostadsaktiebolag separat från

byggandet och till bolaget som kapitalinsats överlåta byggnaden till dess gängse värde och som vederlag erhålla hela aktiestocken i bolaget.

Aktieförsäljningar

Den 18 mars meddelade direktionen bankfullmäktige att Finlands Bank

— med köpebrev av 3.3.1986 hade sålt hela sitt aktieinnehav i Kemi Oy (120 000 aktier eller 2.0 % av bolagets aktiekapital) till Osuuskunta Metsäliitto och

— med köpebrev av 5.3.1986 hade sålt hela sitt aktieinnehav i Oulu Oy (20 000 aktier eller 1.7 % av bolagets aktiekapital) till Veitsiluoto Oy.

Den 29 april underrättade direktionen bankfullmäktige om att Finlands Bank med köpebrev av den 4 april hade sålt hela sitt aktieinnehav i Tervakoski Oy (239 239 aktier eller c. 96 % av bolagets aktiekapital) till Enso-Gutzeit Oy.

Vid ett möte den 25 november meddelade direktionen bankfullmäktige att Finlands Bank sedan banken i enlighet med bankfullmäktiges tillstånd av 8.1.1985 förvärvat Tervakoski Oy:s och Folkpensionsanstaltens aktieinnehav i Mortgage Bank of Finland Ltd, sammanlagt 4 aktier, och därmed blivit ägare till hela aktiestocken, med köpebrev av 30.10.1986 sålt hela aktiestocken eller 2 700 aktier i Mortgage Bank of Finland Ltd till Postbanken.

Direktionen

Republikens president utnämnde och förordnade den 24 januari direktionsledamoten Esko Ollila till medlem av statsrådet. Vid sitt möte den 4 februari beviljade bankfullmäktige bankdirektör Ollila tjänstledighet för den tid han är medlem av ifrågasvarande regering och bestämde hur bankdirektör Ollilas uppgifter skulle fördelas under hans tjänstledighet.

Bankfullmäktige, som vid sitt möte den 29 april fastställde Finlands Banks lönebeslut för avtalsperioden 1.3.1986—29.2.1988, beslöt samtidigt att lönerna för direktionen skulle justeras på motsvarande sätt.

Kontrollanterna vid avdelningskontoren

Som kontrollanter vid bankens avdelningskontor och som deras suppleanter fungerar 1987 enligt bankfullmäktiges beslut följande personer:

kontoret i *Björneborg*: kontrollanter f.d. verkställande direktören Eino Kivikoski och biträdande stadsdirektören, vicehäradshövdingen Mikko Iisakki Sävelä samt suppleanter ekonomichefen, diplomekonomen Antti Kalervo Lipsanen och skattedirektören, vicehäradshövdingen Jorma Kalevi Saarivuo;

kontoret i *Joensuu*: kontrollanter verkställande direktören Mauri Heimo Kalervo Vänskä och kanslichefen, länsrådet, vicehäradshövdingen Niilo Antero Koistinen samt suppleanter administrativa direktören, politices kandidaten Matti Ensio Juhani Halonen och justitierådmannen, vicehäradshövdingen Onni Naakka;

kontoret i *Jyväskylä*: kontrollanter distriktschefen Esa Mikael Riihimäki och lantbruksrådet, agronomen Ingmar Gottfried Finskas samt suppleanter stadsdirektören Jaakko Kalevi Lovén och vicehäradshövdingen Eero Emil Herman Jauhainen;

kontoret i *Kotka*: kontrollanter vicehäradshövdingen Leif Gunnar Thuresson Häggblom och borgmästaren, vicehäradshövdingen Heikki Pajari samt suppleanter skattedirektören, vicehäradshövdingen Toivo Verner Rikkinen och verkställande direktören, merkonomen Antero Anttila;

kontoret i *Kuopio*: kontrollanter länsrådet Toivo Kalevi Kopponen och polismästaren, vicehäradshövdingen Erkki Juhani Vahronen samt suppleanter direktören, agronomen Pauli Uolevi Ilva och hovrättsrådet, vicehäradshövdingen Juha Antero Voutilainen;

kontoret i *Lahti*: kontrollanter f.d. merkantilschefen Toivo Voitto Kullervo Koponen och biträdande stadssekreteraren, juris kandidaten Juha Kaarlo Tapio Arvela samt suppleanter polismästaren, juris kandidaten Pekka Tapani Ojala och varuhusdirektören, diplomekonomen Toivo Tapio Tikanoja;

kontoret i *Rovaniemi*: kontrollanter länsskattedirektören, juris kandidaten Erkki Emanuel Ollila och stadskamreren, diplomekonomen Erkki Antero Vähälä samt suppleanter kontorschefen, diplomekonomen Seppo Olavi Söderlund och distriktsbyggnadschefen, diplomingenjören Heikki Mikael Annanpalo;

kontoret i *S:t Michel*: kontrollanter rektorn Pauli Veli Vainio och länsrådet Viljo Uolevi Lehtolainen samt suppleanter justitierådmannen Jorma Kalevi Pekonen och marknadschefen, merkonomen Erkki Heikki Nevasaari;

kontoret i *Tammerfors*: kontrollanter sjukhusdirektören, kandidaten i förvaltningslära Eero Einar Lindfors och tulldirektören, politices kandi-

daten Veikko Armas Seppänen samt suppleanter politiborgmästaren, vicehäradshövdingen Pentti Järvelä och verkställande direktören, diplomekonomen Matti Heikki Johannes Hokkanen;

kontoret i *Uleåborg*: kontrollanter stadshushållningsinspektören, diplomekonomen Ville Kalevi Matturi och verkställande direktören, konsuln Jorma Jalmari Sallamo samt suppleanter polismästaren, vicehäradshövdingen Erkki Eino Haikola och justitierådmannen, juris licentiaten Lauri Jorma Tirinen;

kontoret i *Vasa*: kontrollanter länsrådet Henrik Matias Palomäki och verkställande direktören, juris kandidaten, diplomekonomen Hans-Erich Slotte samt suppleanter ekonomie doktorn Kauko Kalevo Mikkonen och biträdande stadsdirektören, diplomingenjören Seppo Sanaksenaho;

kontoret i *Åbo*: kontrollanter verkställande direktören, diplomekonomen Heikki Alarik Löytyniemi och professorn Jaakko Ilmari Nousiainen samt suppleanter biträdande stadssekreteraren, vicehäradshövdingen Paavo Arne Sakari Heino och verkställande direktören Teuvo Toivo Tapio Lehtinen;

Bankfullmäktige

Som bankfullmäktige fungerade 1986 följande personer, vilka utsetts av riksdagens elektor:

Liikanen, Erkki, politices kandidat,
Jaatinen, Matti, landshövding,
Maijala, Matti, verkställande direktör,

Helsingfors den 24 februari 1987

MATTI JAATINEN

Erkki Liikanen
Aarne Saarinen
Mauri Miettinen
Mikko Jokela

Matti Maijala
Pirkko Työläjärvä
Veikko Vennamo
Olli Helminen

Heikki T. Hämäläinen

Saarinen, Aarne, f.d. viceordförande i DFFF,
Työläjärvä, Pirkko, landshövding,
Miettinen, Mauri, forstmästare,
Vennamo, Veikko, juris licentiat,
Jokela, Mikko, vicehäradshövding,
Helminen, Olli, direktör.

De tre förstnämnda utgjorde de ordinarie bankfullmäktige.

Ordförande var hela året bankfullmäktig Jaatinen och vice ordförande bankfullmäktig Liikanen.

Revisorer

Riksdagens elektorerna förrättade den 28 februari 1986 val av revisorer och revisorssuppleanter för Finlands Bank. Följande personer utsågs till revisorer för 1986:

Peter Muurman, magister i samhällsvetenskaper;

Matti Vesterinen, ekonom;
Pentti Mäki-Hakola, diplomingenjör;
Kalevi Mattila, stadsrevisor och
Håkan Malm, agrolog.

Till suppleanter för revisorerna valdes:

Markus Aaltonen, magister i ekonomiska vetenskaper;

Aarno Aitamurto, vicehäradshövding;
Pentti Kettunen, merkant;
Heikki Järvenpää, politices magister och
Heikki Kokko, kommunalråd.